

Sneeuw

Als de angst me overvalt,
zou ik deze als sneeuw
bij elkaar willen vegen,
er een bal van kneden
en die zo ver mogelijk weggooien.

Of ik zou hem als sneeuwpop
voor het raam willen zetten
om er van een afstand
naar te kijken.

Maar de angst plakt als sneeuw
onder mijn schoenen,
ik neem het mee naar binnen,
waar het smelt en ik er
op mijn sokken doorheen loop.

Angst is als een lawine.
Als ik 's nachts naar de hemel tuur,
daalt hij in duizenden vlokjes op me neer
en raak ik erdoor overweldigd.

Toch durf ik er soms
zomaar in te gaan liggen,
mijn armen te spreiden
en een sneeuwengel te maken.

